

af Toldblovsforslaget. Jeg vil derfor kun atter minde om, at jeg har maattet tage Afstand paa forskellige Punkter. Jeg har allerede ved 2den Behandling forklaret, hvorfor jeg med Hensyn til Tolden paa Vin og Spiritus meget maa tilraade Rigsdagen at skride til Vedtagelse af Toldsatser, der ligge endog lavere end de paa Regeringsforslaget. Jeg har givet mine Grunde derfor, og jeg tror ikke, jeg behøver at gentage dem. Blandt disse Grunde var ogsaa den, at man fra Udlandet har udtalt sig meget ængstelig om de høje Satser for Vin. Det samme gælder — og det tror jeg dog bør fremhæves her i Tinget — om Duetolden, hvor Flertallet er blevet staaende ved den nuværende Toldsat af 10 Dre, medens jeg har holdt paa den højere Told af 20 Dre. Det bør bemærkes, at der fra Nederlandenes Side er stet en Henvendelse til Regeringen, hvori man har udtalt Frygt for, at en saa stor Told som 20 Dre skulde fastholdes. Der vil jo derfor for Regeringen og Landstinget være Aledning til ved de fremtidige Forhandlinger at overveje, om man ikke bør gaa til en lavere Told for Ost end den, der er opført i Regeringsforslaget. Der vil altsaa paa dette Punkt kunne regnes paa Smødekommenshed fra Folketingets Side. Med Hensyn til de Positioner, som høre ind under Frugtvarer og Havevækster og betegnes som tidlige Havefager, og ligeledes med Hensyn til Positionerne Træer og Buske, affkaarne Blomster og Grene, tørrede Blomster o. s. v., har jeg allerede ved 2den Behandling udtalt, at jeg ikke kan gaa med til at ønske at Tolden paa dem, som Flertallet har ønsket, skulde falde bort. Hvad dernæst angaar Positionen Metaller og ligeledes Mastiner, har jeg ogsaa gjort Reservationer med Hensyn til Flertallets Ønsker om yderligere Nedgang for Landbrugsmastiner og Agerdyrkningsredskaber, derunder Plove og Harver, og overhovedet alt Slags Værktøj og enkelte Arter af Vlekvarer, Spande og deslige — hvor Flertallet har ønsket og vedtaget en større Nedsættelse, end jeg mener at kunne gaa med til; jeg skal ikke specificere eller komme næjere ind paa disse Forhold, men kun gentage min Reservation. Ligeledes skal jeg henvise til, hvad jeg har udtalt med Hensyn til Trætolden og specielt til, hvad jeg fremsførte om det ønskede i at skaffe Smederne paa enkelte Punkter en noget højere Beskyttelse, end stet er i det Forslag, der nu foreligger. Foruden hvad jeg her anfører, vil jeg endnu tilføje en ganske enkelt Position, nemlig Finer af de finere Træsorter, for hvis Vedkommende jeg ogsaa tror, at der muligvis kan tilkomme Smederne en lidt større Beskyttelse eller

rettere sagt en lidt lavere Told, for at de kunne faa dette Hjelpestof ind paa en billigere Maade. Jeg behøver ikke at komme ind paa mine tidligere Udtalelser om min Stilling til Finanstolden. Jeg har allerede udtalt, at jeg ikke har kunnet gaa med til en Udslettelse af Positionerne Ris og Stenolie. I det hele kan jeg henholde mig til mine tidligere Udtalelser, samtidig med at jeg kan tiltræde de Sprogrettelser, der have fundet Sted, og som ere fremkomne gennem Ændringsforslag fra det ærede Udvalg.

N. J. Jensen: Naar den ærede Ordfører udtalte Haabet om, at denne Sag her oven over i det høje Landsting maatte blive behandlet paa samme Maade som her, vil jeg sige, at det er et Ønske og et Haab, som vistnok i høj Grad trænger til at fremsættes. Vi have en gammel autoriseret Bønnebog, hvori der staar en Bøn om at blive friet for „ufordarende og brat Død“, og jeg tror, at der kan være nogen Anledning til, hver Gang vi her fra Folketinget sende et Lovforslag op til det høje Landsting, at opsende i vor stille Tanke en saadan Bøn om, at det Lovforslag, som vi opsende, maa blive friet for „ufordarende og brat Død“. Det kan meget gerne være, at det Lovforslag, som nu skal forlade os, rimeligvis i den Stikelse, hvori det her foreligger, ikke er udsat for en saadan Medfart; men der er ogsaa en anden Maade, hvorpaa Lovforslag kunne bringes ud af Verden, en Maade, som vi heller ikke ere ukendte med. Det Haab, som vi skulle have til, at det Forslag, som nu forlader dette Ting, skal kunne gennemføres i det andet Ting, maa i en væsentlig Grad støtte sig til den Stilling, som Regeringen og særlig den højtærede Finansminister vil indtage til Lovforslaget. Det forekommer mig ikke, at den Udtalelse, som der i dette Øjeblik kom fra den højtærede Finansminister i saa Henseende, er meget trøsterig. Jeg tør sige for mit og for mange af mine Meningsfællers Vedkommende, at vi ved at gaa med til at vedtage dette Lovforslag, have strakt os saa yderligt, som det var os muligt for at komme til et Resultat, og dersom man tænker paa i nogen væsentlig Grad at forandre det Lovforslag, som nu forlader dette Ting, tør jeg for mit Vedkommende udtale, at det ikke vil møde nogen Sympati, naar det vender tilbage til dette Ting. Vi ere ganske vist i høj Grad nøjsomme, naar der er Tale om Reformen; det have vi lagt for Dagen paa mangfoldige Maader, ogsaa med Hensyn til denne Sag, men Nøjsomheden har ogsaa sine Grænser, og dersom vi ikke kunne opnaa